

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Boligministeren (Helge Nielsen): Jeg til-
lader mig herved for det høje ting at frem-
sætte *forslag til lov om ændring af lov om re-
alkreditinstitutter.*

Med realkreditloven, der trådte i kraft
den 1. juli 1970, gennemførtes en reform af
realkreditlovgivningen. Et af de formål,
loven havde for øje, var en bedring af balan-
cen på obligationsmarkedet, og der blev
med henblik herpå gennemført regler bl. a.
om nedsættelse af lånegrænserne og om af-
kortning af løbetiderne.

For almennyttigt boligbyggeri, hvor der
ydes supplerende garantistillelse for den
yderste del af långivningen, blev den hidti-
dige lånegrænse på 94 pct. ved loven nedsat
til 90 pct. Denne nedsættelse af lånegrænsen
indebar dog ikke, at beboerindskuddene
skulle forhøjes, idet det samtidig blev be-
stemt, at boligministeren kunne forhøje
denne lånegrænse på 90 pct., i det omfang
den resterende finansiering sammen med lån
fra det almennyttige byggeris landsbygge-
fond ikke kunne dækkes ved beboerinskud
på 6 pct.

Da de forholdsvis høje indskud i det
nyopførte almennyttige boligbyggeri utvivl-
somt i mange tilfælde udgør en meget væ-
sentlig hindring for fuld udleje, foreslås det
som et led i regeringens øvrige bestræbelser
på at løse de aktuelle udlejningsproblemer i
det nyere almennyttige byggeri at forhøje
realkreditlovens lånegrænse på 90 pct. til 95
pct.

En sådan lånegrænseforhøjelse vil betyde,
at beboerindskuddene kan halveres fra de
nuværende 6 til 3 pct., idet det almennyt-
tige byggeris landsbyggefond må forventes
at kunne deltage i finansieringen med yder-
ligere 2 pct. af anskaffessummen. Som en
parallel til den gældende bestemmelse i re-
alkreditloven foreslås det samtidig, at bolig-
ministeren — hvis landsbyggefondens mid-
ler ikke skulle række til at dække finansie-
ringen i det påregnede omfang — kan for-
høje lånegrænsen yderligere, således at det
ikke af den grund bliver nødvendigt at for-
høje beboerindskuddene ud over de forud-
satte 3 pct.

Den foreslåede ændring af realkreditloven
vil gøre det nødvendigt at tilpasse boligbyg-
geriloven i overensstemmelse hermed.

Jeg kan samtidig nævne, at regeringen
har overvejet mulighederne for på tilsva-
rende vis at lette finansieringen over obliga-
tionsmarkedet for nyt privat boligbyggeri.
Endvidere har det været overvejet, om ikke
de meget stramme regler for lån til forbed-
ring af parcel- og rækkehuse og for lån i for-
bindelse med ejerskifter af sådanne ejen-
domme bør lempes noget. Af hensyn til de
virkninger, sådanne lempelser vil kunne få
for obligationsmarkedet, har regeringen
imidlertid ment, at der for begge de nævnte
grupperes vedkommende bør finde en drøft-
else sted i kapitalmarkedsrådet, forinden
der tages stilling til, om lovforslag skal
fremsættes.

Da realkreditloven alene indeholder reg-
ler, der regulerer forholdene for de institut-
ter, der er godkendt i medfør af loven, er
der for at udelukke enhver tvivl om rets-
grundlaget medtaget en bestemmelse, der
indebærer, at de institutter, der som led i
den gennemførte strukturrationalisering af
realkrediten er ophørt med aktiv udlåns-
virksomhed med udgangen af 1971, fortsat
er underkastet tilsyn fra boligministeren.
Denne bestemmelse dækker 3 institutter,
nemlig Husejernes Kreditkasse, Provinsban-
kernes Reallånefond og Landsbankernes
Reallånefond.

På baggrund af den brede politiske til-
slutning, der blev opnået til gennemførelse
af den godt 1½ år gamle realkreditlov, er
det mit håb, at også de nu opståede proble-
mer må kunne finde en løsning, der har
lige så bred tilslutning.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øv-
rigt henviser til det fremsatte lovforslag og
bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale
lovforslaget til det høje tings velvillige be-
handling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg
skal herved tillade mig for det høje folketing
at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov
om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde.*

Forslaget tager sigte på at skabe hjemmel
for udfærdigelse af bestemmelser, der sætter
længden af den civile værnepligtstjeneste,
som træder i stedet dels for genindkaldelser
til forsvaret og dels for visse former for
værnepligtstjeneste i civilforsvaret af kor-
tere varighed, i forhold til længden af den

[Indenrigsministeren.]

pågældende tjeneste ved forsvaret eller civilforsvaret.

Hvis en værnepligtig overføres til civilt arbejde efter afslutningen af den første samlede uddannelse ved forsvaret, er varigheden af det civile arbejde, der træder i stedet for den genindkaldelse ved forsvaret, som den værnepligtige ellers skulle være indkaldt til, efter de gældende bestemmelser i loven om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde 3 måneder, og der er ikke hjemmel til at afkorte denne tjenestetid. Hvis en værnepligtig overføres til civilt arbejde efter afslutningen af den første samlede uddannelse ved civilforsvarskorpset, er varigheden af det civile arbejde, der træder i stedet for den civilforsvarstjeneste, som den værnepligtige ellers skulle være indkaldt til, ligeledes 3 måneder. På tilsvarende måde træder civilt arbejde i et tidsrum af 3 måneder i stedet for den tjeneste, der omhandles i § 31 i loven om civilforsvaret.

For alle disse grupper er den tjeneste i forsvaret eller civilforsvaret, som de fritages for, fordi de overføres til civilt arbejde, imidlertid af forskellig længde, og jeg har derfor fundet det mindre rimeligt, at der for samtlige grupper altid skulle gælde en erstatningstjeneste ved civilt arbejde på 3 måneder.

Jeg er af den opfattelse, at tjenestetiden ved det civile arbejde bør fastsættes for hver enkelt gruppe i forhold til den tjeneste, den civile værnepligtige ellers skulle have udført, såfremt han ikke var blevet overført til civilt arbejde, og som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget er det tanken at fastsætte varigheden af det civile arbejde, der træder i stedet for genindkaldelser til forsvaret, til 6 uger.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg skal hermed for det høje ting tillade mig at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (Ændring af beskatningsprocenter m. v.) og forslag til lov om ændring af lov om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom. (Ophævelse af afståelsesafgiften m. v.).

Formålet med disse lovforslag er at opnå en skærpet beskatning af de arbejdsfri indtægter, der bl. a. opstår i form af kapitalgevinster ved værdistigning på jord og anden fast ejendom, samt at modvirke urimelige skattegevinster ved de såkaldte legale skatteunddragelser. Det er virkningerne på længere sigt, der her har den største interesse, og det er ud fra det synspunkt, de to lovforslag må vurderes. Begge forslag må også, sammen med forslaget om ændring af arveafgiftsloven, ses som led i en mere langsigtet politik for større økonomisk lighed.

Hvad først forslaget til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. angår, rummer det følgende væsentlige ændringer af de nugældende bestemmelser:

Som punkt ét må nævnes forhøjelsen af skattesatsen for den særlige indkomst hos personer fra 40 til 50. Herved opnås det, at kapitalvindingsskatten i højere grad end hidtil kommer i niveau med den skat, som skal betales, når den almindelige indkomst øges.

For det andet foreslås det at inddrage en større del end hidtil af fortjenesten ved afståelse af fast ejendom under kapitalvindingsbeskatningen. En- og tofamiliehuse vil dog fortsat være undtaget i samme omfang som hidtil.

For det tredje foreslås det at ophæve den gældende skattefrihed for ekspropriations- og skadeserstatninger.

For det fjerde foreslås det at forhøje det skattefri bundfradrag fra 3.000 kr. til 6.000 kr.

Endelig indeholder forslaget de ændringer, der følger af de forslag til ændringer i loven om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom, som jeg senere skal omtale.

Hvad den første af ændringerne i loven om særlig indkomstskat angår, minder jeg om, at den særlige indkomstskat til og med indkomståret 1971 blev beregnet med 30 pct. af den skattepligtige fortjeneste. Ved ændringsloven af 9. juni 1971 forhøjedes skattesatsen til 40. Under behandlingen af dette lovforslag gav vi dengang udtryk for, at skattesatsen burde have været forhøjet til 50. En forhøjelse af skattesatsen fra de nugældende 40 til 50 er efter regeringens opfattelse nødvendig, hvis der skal opnås en rimelig balance mellem beskatningen af kapitalgevinster og skatten på almindelig ar-